

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Spaleniak

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Zofka-Michalak

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Anny Oszałdowskiej-Kocur

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r.

sprawy **W. M.** syna J. i J. z.d. G., urodzonego (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09 za przestępstwo z art. 189 § 2 k.k. w związku z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 k.k. popełnione w pierwszej połowie grudnia 2006 r., na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności, zaliczając na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 30 listopada do 23 grudnia 2009 r.

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2015 r. sygn. akt II AKa 140/15, za przestępstwa

- z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;
- z art. 258 § 3 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;
- z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;

które to kary połączono wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 100 zł stawka.

ponadto orzeczono wobec skazanego na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 15.000 zł, na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przepadek wagi elektronicznej oraz na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nawiązkę na rzecz Monar w kwocie 5.000 zł;

.....

1. Rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczony w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2015 r. sygn. akt II AKA 140/15 - pkt 6 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu – punkt I.1.
2. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. – w związku z art. 4 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w wyżej wymienionych w punktach I i II wyrokach i wymierza mu karę łączną 8 lat pozbawienia wolności.
3. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres tymczasowego aresztowania i odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt III K 750/09 od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia 23 grudnia 2009 r. oraz od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 26 lutego 2013 r. oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 239/09 od dnia 26 marca 2008 r. do dnia 19 marca 2009 r.
4. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawia odrębnemu wykonaniu.
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty karnej.

SSO Paweł Spaleniak

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 lutego 2016 roku obrońca skazanego W. M. wniósł o wydanie wobec skazanego wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach: Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt III K 750/09 oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 239/09.

W. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09 za przestępstwo z art. 189 § 2 k.k. w związku z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 k.k. popełnione w pierwszej połowie grudnia 2006 r., na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności, zaliczając na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 30 listopada do 23 grudnia 2009 r.
2. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2015 r. sygn. akt II AKA 140/15, za przestępstwa
 - z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;
 - z art. 258 § 3 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
 - z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;
 - z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;

które to kary połączono wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 100 zł stawka.

Ponadto orzeczono wobec skazanego na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 15.000 zł, na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przepadek wagi elektronicznej oraz na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nawiązkę na rzecz Monar w kwocie 5.000 zł;

W. M. ma 39 lat. Skazany do chwili obecnej nie rozpoczął odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09. Natomiast karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09, skazany odbył w całości w od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia 23 grudnia 2009 r. oraz od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 26 lutego 2013 r.. Jak wynika z opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora A.Ś. w P. z dnia 24 lutego 2016 r. podczas odbywania kary pozbawienia wolności zachowanie się skazanego oceniano jako pozytywne. Skazany wyróżniał się właściwą postawą, angażował w zajęcia kulturalno-oświatowe organizowane przez administrację aresztu. Zgłaszał się również do prac społecznych. Skazany ponadto wykazywał krytycyzm wobec popełnionego czynu, a jego proces resocjalizacji przebiegał prawidłowo. Skazany skorzystał z warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie:

1. Karty karnej z Krajowego Rejestru Karnego – 16-17 akt,
2. opinii o skazanym z dnia 24 lutego 2016 r. - k. 24-25,
3. informacji o odbywanych karach z systemu NEO-SAD k-10-12,
4. informacji A.Ś. w P. z dnia 24 lutego 2016 r. o pobytach i orzeczeniach dotycząca skazanego – k- 26-29
5. odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2015 r. sygn.. akt II AKa 140/15 - k. 33-34 akt,
6. odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r. sygn. akt III K 239/09 - k. 39-83 akt,
7. akt Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w sygn. akt III K 750/09

Dowodom z dokumentów dano wiarę albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione i nie były kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. Zgodnie z art. 570 k.p.k. wyrok łączny wydaje sąd z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Także w wypadku złożenia wniosku przez skazanego lub prokuratora sąd z urzędu sprawdza czy istnieje możliwość połączenia innych wyroków niż te, które zostały wskazane we wniosku.

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba

orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego W. M., ponieważ drugi wyrok skazujący go tj. w sprawie III K 239/09 Sądu Okręgowego w Poznaniu, uprawomocnił się wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można stosować się przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, czy też według art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego W. M., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wyrokami wymienionymi wyżej w punktach od 1 i 2, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w/w wyrokami, według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. Wynika to z faktu wykonania wobec skazanego kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem opisanym wyżej w punkcie 1 – tj. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09 w całości. Tym samym nie został spełniony warunek z art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. wobec skazanego.

Orzekając o łączeniu kar na podstawie art. 85 k.k. czyli na podstawie instytucji prawa karnego materialnego należy rozważyć możliwość zastosowania w sprawie art. 4 § 1 k.k. Stosując art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego i ustalając, która ustawa jest względniejsza dla sprawcy, sąd powinien porównać stan normatywny z dnia orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stan normatywny z czasu popełnienia każdego z przestępstw. Uwzględniając zmianę wprowadzoną do Kodeksu karnego, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r. polegającą na dodaniu wymogu wykonywania kary jako podstawy do stosowania art. 85 k.k. przyjąć należy, że jeżeli choć jedno z przestępstw należących do zbiegu realnego, za które orzeczono kary pozbawienia wolności, zostało popełnione przed wejściem w życie tej ustawy, należy stosować Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r., jeżeli okaże się dla sprawcy względniejszy.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu poprzednio obowiązująca ustawa - w chwili dokonywania przez skazanego przestępstw opisanych w w/w wyrokach jest ustawą względniejszą dla skazanego, gdyż według obecnie obowiązujących przepisów brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego obejmującej skazania w sprawach III K 750/09 i III K 239/09.

Według art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. orzeczenie kary łącznej może nastąpić wówczas, gdy:

- a) sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw,
- b) przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z nich,
- c) za przestępstwa te wymierzone zostały kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu.

Odnośnie dopuszczalności orzeczenia kary łącznej art. 85 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za

podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd zobligowany jest więc zbadać, które wyroki zapadłe wobec skazanego nadają się do połączenia.

Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie zachodzą wszystkie przesłanki do wydania wyroku łącznego i połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wskazanymi wyżej prawomocnymi wyrokami.

Analiza powyższych wyroków wskazuje, iż wymienione warunki w przypadku skazanego W. M. spełnione zostały co do obydwóch wyroków – wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09 za przestępstwo z art. 189 § 2 k.k. w związku z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 k.k. popełnione w pierwszej połowie grudnia 2006 r., na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2015 r. sygn. akt II AKa 140/15, za przestępstwa

z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

z art. 258 § 3 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. popełnione od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;

z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 100 zł stawka;

które to kary połączono wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 100 zł stawka.

Zatem obydwa wyroki podlegają połączeniu w zakresie orzeczonych kar pozbawienia wolności. Czyny objęte wyrokami zostały bowiem popełnione w drugiej połowie grudnia 2006 r. oraz w okresach od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r., od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r., od maja 2005 r. do 11 lutego 2007 r. oraz od grudnia 2005 r. do 28 listopada 2006 r. zatem przed wydaniem pierwszego wyroku w dniu 23 grudnia 2009 r., sygn. akt III K 750/09. W tym zakresie spełnione są wymogi z art. 85 k.k. w odniesieniu do w/w kar pozbawienia wolności.

Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w przypadku łączenia kar pozbawienia wolności okresu 15 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 22 lipca 2010 roku, sygn. akt IV KK 162/10, publ. Biul. PK 2010/4/14 „gdy wyrok łączny obejmuje wyrok, w którym wymierzono karę łączną lub dochodzi do wydania kolejnego wyroku łącznego obejmującego wyrok, w którym orzeczono karę jednostkową z wcześniej wydanym wyrokiem łącznym, to granic nowej kary łącznej w wyroku łącznym nie wyznaczają poprzednie kary łączne, tylko kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa”.

W orzecznictwie od dawna dominuje przekonanie, że zasada absorpcji winna być stosowana wyjątkowo, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji (np. wyrok SA w Łodzi z 20.IX.2001 roku - II AKa 154/01, OSNPK 2/02 poz. 26, KZS 5/02 poz. 62, wyrok SA w Krakowie z 29.IX.2010 roku- II AKa 100/10, KZS 2010/10/16).

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że Sąd był uprawniony (po rozwiązaniu węzła kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09, do wymierzenia zgodnie z wskazaniami art. 86 § 1 k.k. skazanemu W. M. kary łącznej obejmującej skazania wyrokami Sądów Okręgowych w Poznaniu i Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w granicach od 4 lat pozbawienia

wolności (najwyższa z kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K 239/09) do 15 lat pozbawienia wolności (stanowiących sumę kar, przy zastosowaniu art. 86 § 1 k.k. nie zezwalającego na przekroczenie progu 15 lat kary pozbawienia wolności).

Sąd wymierzając karę łączną miał wzgląd na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Ponadto, wymierzając karę łączną Sąd badał bliskość podmiotowego i przedmiotowego związku między zbiegającymi się przestępstwami, a także zwartość czasową zachodząca pomiędzy nimi.

W przedmiotowej sprawie uznać należało, iż jakkolwiek przestępstwa popełnione przez W. M. nie zostały popełnione w bliskiej odległości czasowej, bo w czasie 1 roku i 9 miesięcy – tj. w okresie od maja 2005 r. do lutego 2007 roku, nadto nie wszystkie przestępstwa godziły w te same dobro chronione prawem – były to przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przeciwko porządkowi publicznemu, co przemawiałoby za nie zastosowaniem wymiaru kary zbliżającej się do pełnej absorpcji. Jednak wysokość kary łącznej ograniczona granicami określonymi w art. 86 k.k. uzależniona jest nie tylko od bliskości podmiotowej i przedmiotowej popełnionych przestępstw, lecz również od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobie życia przed wkroczeniem na drogę przestępczą i późniejszego jego zachowania się (tak: wyrok SN z dnia 5 lutego 1980 r., III KR 9/80, OSNPG 1980, nr 11. poz. 139).

Nadto, wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na ocenę społecznego niebezpieczeństwa sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Względem na prewencję generalną, czyli kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa wymaga, aby kara wymierzona sprawcy pozostawała w odczuciu społecznym jako adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu jego karygodności.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Oznaczając nowy wymiar kary nie bierze się natomiast pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Te bowiem, podlegają odmiennym zasadom, w szczególności ocenie stopnia winy. Gdyby okoliczności te uwzględnić ponownie przy wymiarze kar łącznych, prowadziłoby to do ponownego sądzenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osądzonej, a więc do postąpienia sprzecznego z zakazem ponownego sądzenia.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, Sąd zastosował zasadę asperacji, tj. zaostrzenia najwyższej z orzeczonych kar pozbawienia wolności. Rozważając kwestię bliskości podmiotowo-przedmiotowej pomiędzy poszczególnymi czynami objętymi niniejszym wyrokiem łącznym, stwierdzić należy, iż zarówno odległość czasowa pomiędzy nimi, jak i podobieństwo naruszonych dóbr chronionych prawem, nie przemawiają za orzeczeniem kary bliżej zasady absorpcji.

Bezsprzecznym pozostaje fakt, że W. M. dopuścił się przestępstw o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Ponadto wymienionymi wyrokami wymierzono skazanemu kary za dokonanie łącznie pięciu przestępstw.

Sąd uznał za zasadne zastosowanie w niniejszej sprawie jedynie częściowo zasady absorpcji i częściowo zasady kumulacji podlegających łączeniu kar. Przy wymiarze powyższej kary łącznej za zastosowaniem w przedmiotowej sprawie zasady kumulacji przemawiała niepoprawność skazanego popełniającego kolejne przestępstwa w ramach grupy przestępczej. Przy wymiarze kary łącznej za zastosowaniem zasady absorpcji przemawiała jedynie względna zwartość czasowa poszczególnych przestępstw oraz ich częściowe podobieństwo – popełnianie większości przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy, brak podstaw by „premiować” skazanego, jako sprawcy więcej niż jednego przestępstwa poprzez doprowadzenie do sytuacji, gdy za pozostałe przestępstwa skazany uniknąłby praktycznie kary.

Postawa skazanego pozwala sądzić, że dla osiągnięcia celów kary konieczne jest wymierzenie kary łącznej w wyższych granicach niż wynikające z zasady pełnej absorpcji kar.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd wymierzył skazanemu karę łączną w punkcie w rozmiarze 8 lat pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres tymczasowego aresztowania i odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt III K 750/09 od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia 23 grudnia 2009 r. oraz od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 26 lutego 2013 r. (do czasu warunkowego przedterminowego zwolnienia) oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 239/09 od dnia 26 marca 2008 r. do dnia 19 marca 2009 r..

W pozostałym zakresie Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. uznał, że połączone wyroki ulegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania sądowego w całości, biorąc pod uwagę jego sytuację materialną, związana z perspektywą długiego okresu izolacji więziennej, a także w oparciu o art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.

SSO Paweł Spaleniak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. doręczyć obrońcy,
3. za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

Poznań, dnia 6 maja 2016 roku

SSO Paweł Spaleniak